

Fyzikální terapie obecně

Fyzikální terapie (physical medicine) je praktické uplatnění fyzikálních léčebných postupů a metod na živý organismus.

Historie fyzikální terapie

Začátky

Druhy fyzikální terapie jako je mechanoterapie (tření) a hydroterapie nacházíme již u zvířat, kdy poraněnou část těla olizují či namáčejí do vody. Kolébkou fyzikální terapie je Čína, okolo roku 4700 př. n. l. byla využívána vodoléčba. Ve 3. tisíciletí př. n. l. zde byla sepsána i nejstarší učebnice, kde jsou popsány vodoléčebné a masážní procedury. V Evropě se kolem roku 770 př. n. l. rozmáhala vodoléčba, v Řecku se zachoval z té doby rozsáhlý vodoléčebný komplex. Je známo, že i Hippokrates používal různé trakční a vodoléčebné metody.

Středověk

V období středověku se začaly v Evropě rozmáhat lázně, ovšem jejich hlavní účel byl především jako zábavní místo nikoliv léčebný.

Novověk až po současnost

S rozvojem medicíny byla fyzikální terapie upozadněna a spíše v rukou laických léčitelů. V psychiatrických ústavech byly používány elektrické šoky, což ovšem nemělo léčebný účinek, jednalo se spíše o zklidnění pacienti či o snahu „dostat z něj jeho psychózu“. Až Vincenc Priessnitz díky svým úspěchům vyzdvihl fyzikální terapii (hlavně hydroterapie) a od té doby získala fyzikální terapie v očích odborné lékařské veřejnosti lepší jméno a začala se vyvíjet. Dnes je již známo spoustu druhů energií i jejich účinků na organismus, vyvíjejí se nové a specializované přístroje, díky kterým je léčba mnohem efektivnější.

Rozdělení fyzikální terapie dle využívané energie

Fyzikální terapie užívá téměř většinu známých druhů energií jako terapeutický prostředek.

Energie	Terapie	Příklad
elektrická energie	elektroterapie	galvan, DD proudy, 2–5 proudy
energie ionizujícího záření	radioterapie	teleterapie
energie magnetického pole	magnetoterapie	distanční terapie
akustická energie	sonoterapie	ultrazvuk
mechanická energie	mechanoterapie	trakce, masáž
světelná energie	fototerapie	solux
tepelná energie	termoterapie	parafrín, teplé koupele

Mechanismy účinků energie na organismus

Účinky přímé

Do této skupiny řadíme ty účinky, které ovlivňují přímo tkáň a její biochemické procesy většinou přímo v místě aplikace např. místní hyperemie, zčervenání kůže, atd.

Účinky nepřímé

Zde bychom zařadili ty účinky, které působí na neufyziologickém podkladě. Účinek je zprostředkován nervovým nebo endokrinním systémem.

Další účinky

Zde bychom zařadili účinky, které nemají předem jasně známý efekt např. placebo, odkladný efekt.

Kontraindikace fyzikální terapie

Každá procedura má svoje speciální kontraindikace, které by měl rehabilitační lékař předepisující proceduru a fyzioterapeut provádějící proceduru znát. Je však znám obecný soubor kontraindikací, v těchto případech by neměla být FT vůbec aplikována (je jen několik málo individuálních odchylek).

Obecná kontraindikace	Výjimka aplikace
gravidita	elektroterapie (mimo oblasti pánve a břicha)
horečnaté stavy	hypotermické koupele, studené obklady
jizvy, poškozená kůže, čerstvé vpichy	fototerapie
kardiostimulátor	fototerapie, hydroterapie (ne galvan!)
kovové implantáty	fototerapie, hydroterapie (ne galvan v místě implantátu!)
primární tumory, ložiska TBC	TENS (i u metastáz)

Indikace

Každá procedura má své indikace, které by měl rehabilitační lékař předepisující proceduru a fyzioterapeut provádějící proceduru znát. Indikační spektrum je velmi široké, proto bude uvedeno u jednotlivých procedur zvlášť.



Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Fyzik%C3%A1ln%C3%AD_terapie_obecn%C4%9B&action=history) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.

Odkazy

Použitá literatura

- PODĚBRADSKÝ, Jiří a Ivan VAŘEKA. *Fyzikální terapie. I.* 1.. vydání. Praha : Grada Publishing, 1998. ISBN 8071696617.